

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy projekt *ustawy o zmianie ustawy - Prawo restrukturyzacyjne oraz niektórych innych ustaw*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu wykraczająca	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 1 pkt 7 projektu	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2021 r. poz. 1588) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 17a. Sąd może porozumiewać się z nadzorcą albo zarządcą w sprawach dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego bezpośrednio oraz z użyciem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”;</p>	<p>Proponowana zmiana, polegająca na umożliwieniu porozumiewania się przez sąd z nadzorcą lub zarządcą na odległość, ma na celu zapewnienie bezpośredniego i niezwłocznego kontaktu, który jest niezbędny dla zapewnienia szybkości, efektywności i prawidłowości postępowania. Przepis ten będzie uzupełnieniem art. 19 ust. 2 Prawa restrukturyzacyjnego, regulującego sposoby porozumiewania się nadzorczy i zarządcy z sędzią-komisarzem.</p>
2.	Art. 1 pkt 8 projektu	<p>w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Jeżeli do wykonania określonej czynności właściwy jest sędzia-komisarz, a czynność ta ma być wykonana przed dniem otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego lub po dniu zakończenia postępowania albo uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania lub w postępowaniu, w którym nie został ustanowiony sędzia-komisarz właściwy do jej wykonania jest wyznaczony sędzia.”</p>	<p>Zmiana ma na celu doprecyzowanie dotychczasowego brzmienia art. 18 ust. 4 i objęcie jego zakresem również sytuacji, w których czynności mają być dokonane przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego lub mają być dokonane w postępowaniu, w którym nie ustanawia się sędziego-komisarza (postępowanie o zatwierdzenie układu). W takich sytuacjach przepis ten będzie podstawą do przyznania wyznaczonemu sędziemu uprawnienia do dokonania takiej czynności. Wyznaczony sędzia będzie de facto zastępcą sędziego-komisarza, tak samo, jak sędzia wyznaczony na podstawie art. 21 ust. 5 Prawa restrukturyzacyjnego.</p>
3.	Art. 1 pkt 9 projektu	<p>w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Nadzorcą albo zarządcą może być osoba fizyczna, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych i licencję doradcy restrukturyzacyjnego wydawaną na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1007), zwanej dalej „ustawą o licencji doradcy restrukturyzacyjnego”, oraz ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe oraz która złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, albo spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają taką licencję i złożyli oświadczenia, o których mowa w art. 17 ust. 6 ustawy o licencji doradcy restrukturyzacyjnego oraz która ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”.</p>	<p>Przepis art. 24 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego określa przesłanki, które muszą być spełnione łącznie do powołania na funkcje nadzorczy, zarządcy w postępowaniu restrukturyzacyjnym. Z uwagi na to, że powołanie będzie się odbywało na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych, warunkiem sine qua non wyznaczenia osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego na funkcje organu pozasądowego jest złożenie przez tą osobę oświadczenia, w którym wskazuje sądy upadłościowe w których chciałaby pełnić funkcję tymczasowego nadzorczy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio. Celem wprowadzenia tego warunku jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania mechanizmu wyznaczenia organów pozasądowych w postępowaniu upadłościowym na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych. Przedmiotowa zmiana jest analogiczną zmianą do zmian z art. 157 ust. 1 i 2 Prawa upadłościowego.</p>

4.	Art. 1 pkt 10 projektu	<p>po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 25a. 1. Nadzorca i zarządca udzielają pomocy dłużnikowi i wierzycielom w prowadzonych przez nich negocjacjach w przedmiocie zawarcia układu.</p> <p>2. Nadzorca i zarządca może przybrać do pomocy w negocjacjach, o których mowa w ust. 1 mediatora. Umowę z mediatorem zawiera nadzorca lub zarządca.”.</p>	<p>Obecnie, poza uproszczonym postępowaniem restrukturyzacyjnym, rola nadzorcy i zarządcy postrzegana jest raczej jako przejęcie zarządu nad przedsiębiorstwem dłużnika w celu zapobieżenia nieprawidłowościom, podczas gdy w restrukturyzacji zapobiegawczej powinna być to rola polegająca na wspieraniu negocjowania propozycji układowych. Projektowany ust. 1 art. 25a ma również na celu podkreślenie, że rolą nadzorcy i zarządcy nie jest wyłącznie pomoc dłużnikowi. Nadzorca i zarządca są organami postępowania restrukturyzacyjnego, które mają za zadanie dbanie o interesy zarówno dłużnika, jak i wierzycieli. Stąd też propozycja wyraźnego wskazania, że nadzorca i zarządca udzielają pomocy wszystkim uczestnikom postępowania, tj. dłużnikowi i wierzycielom w prowadzonych przez nich negocjacjach dotyczących zawarcia układu. Zmiana ta wynika z faktu, że art. 2 ust. 1 pkt 12 Dyrektywy 2019/1023, zawierający definicję nadzorcy restrukturyzacyjnego, wyraźnie wskazuje, iż jednym z zadań osoby lub podmiotu powołanego przez organ sądowy lub administracyjny na nadzorcę restrukturyzacyjnego, jest pomoc dłużnikowi lub wierzycielom w przygotowaniu lub negocjowaniu planu restrukturyzacji. W ust. 2 dodawanego art. 25a przewidziano możliwość skorzystania przez nadzorcę lub zarządcę, za zgodą dłużnika, z usług mediatora w celu przeprowadzenia negocjacji.</p>
5.	Art. 1 pkt 11 projektu	<p>w art. 28:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) na wniosek dłużnika, do którego dołączono pisemną zgodę wierzyciela lub wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116 i zgodę osoby, która spełnia wymogi, o których mowa w art. 24 na pełnienie funkcji w postępowaniu.”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, sąd może odmówić powołania wskazanej osoby, jeżeli zachodzą uzasadnione przyczyny, w szczególności jeżeli jest oczywiste, że wskazana osoba nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków. Na odmowę powołania wskazanej osoby przysługuje zażalenie.”.</p>	<p>W przepisie art. 28 ust. 1 pkt. 4 Prawa restrukturyzacyjnego wskazano, że do wniosku o zmianę nadzorcy sądowego albo zarządcy należy dołączyć zgodę na pełnienie wyżej wymienionych funkcji osoby, która spełnia wymogi, o których mowa w art. 24 Prawa restrukturyzacyjnego.</p> <p>Zmiana w ust. 2 sprowadza się do wprowadzenia instytucji zażalenia na odmowę powołania przez sąd wskazanej osoby we wniosku o zmianę nadzorcy sądowego albo zarządcy.</p>
6.	Art. 1 pkt 12 projektu	<p>po art. 34a dodaje się art. 34b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 34b 1. W sprawach dotyczących zlecenia sporządzenia planu restrukturyzacyjnego osobom trzecim, o którym mowa w art. 10 ust. 4, zlecenia sporządzenia wyceny osobom trzecim, o którym mowa w art. 10a ust. 3, umowy z mediatorem, o której mowa w art. 25a ust. 2,</p>	<p>Celem projektowanej zmiany jest wprowadzenie zasady, iż w sprawach, w których w sporządzenie planu restrukturyzacyjnego lub wyceny, stanowiącej część testu zaspokojenia, są zaangażowane osoby trzecie, którym nadzorca zlecił przygotowanie tych dokumentów, w zakresie tego zlecenia działa on we własnym imieniu, na rachunek dłużnika. Oznacza to, że czynności te</p>

		<p>zlecenia sporządzenia opinii, o którym mowa w art. 164 ust. 3a nadzorca dokonuje czynności w imieniu własnym na rachunek dłużnika.</p> <p>2. Nadzorca nie odpowiada za zobowiązania zaciągnięte w sprawach, o których mowa w ust.1.”.</p>	<p>wywierają wpływ bezpośrednio na majątek dłużnika. To samo dotyczy sytuacji, w której nadzorca decyduje się na skorzystanie z pomocy mediatora do prowadzenia negocjacji w przedmiocie zawarcia układu, jak również w przypadku, gdy sąd zobowiąże nadzorcę do złożenia weryfikacji testu zaspokojenia, która zostanie dokonana na podstawie opinii sporządzonej przez podmiot wskazany przez sąd.</p>
7.	Art. 1 pkt 14 projektu	<p>w art. 38:</p> <p>a) ust. 1a-1c otrzymują brzmienie:</p> <p>„1a. Sąd powołuje nadzorcę sądowego na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych według kolejności określonej na tej liście w danej kategorii spraw.</p> <p>1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się w przypadku wyznaczenia na funkcję nadzorcy sądowego osoby, która była ustanowiona tymczasowym nadzorcą sądowym w postępowaniu w przedmiocie otwarcia postępowania układowego.</p> <p>1c. W przypadku:</p> <p>1) przedsiębiorcy, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:</p> <p>a) zatrudniał średniorocznie 250 lub więcej pracowników lub</p> <p>b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych przekraczający równowartość w złotych 50 milionów euro, lub</p> <p>c) osiągnął sumy aktywów bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat, które przekroczyły równowartość w złotych 43 milionów euro;</p> <p>2) spółki o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, umieszczonej w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459 i 1512);</p> <p>3) przedsiębiorcy o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, umieszczonego w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. z 2020 r. poz. 1669);</p> <p>4) deweloperów;</p> <p>5) emitentów obligacji</p> <p>– sąd wyznacza do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego z tytułem kwalifikowanego doradcy restrukturyzacyjnego. Przepisy ust. 1a i 1b stosuje się”,</p>	<p>Zgodnie z brzmieniem art. 38 ust. 1a Prawa upadłościowego sąd będzie wyznaczał nadzorcę sądowego na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych według kolejności określonej na tej liście w danej kategorii spraw. Będzie to podstawowy sposób wyznaczenia nadzorcy sądowego, od którego przewidziano wyjątki. Sąd będzie również posługiwał się listą doradców restrukturyzacyjnych w przypadku wyznaczania tymczasowego nadzorcy sądowego (zarządcy tymczasowego). W przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, ta sama osoba wybrana wcześniej do pełnienia funkcji tymczasowego nadzorcy sądowego (zarządcy tymczasowego) będzie mogła być powołana na funkcję nadzorcy sądowego (zarządcy). Nie będzie wówczas stosowana lista doradców restrukturyzacyjnych, choć sąd będzie mógł to uczynić, w przypadku uznania potrzeby zmiany osoby zajmującej się restrukturyzacją dłużnika. Założeniem projektowej zmiany jest utrzymanie wybranej losowo osoby pełniącej funkcję na etapie zabezpieczenia wniosku restrukturyzacyjnego, przy zachowaniu możliwości zmiany tej osoby.</p> <p>W projektowanym art. 38 ust. 1c określono przypadki, w których sąd będzie zobowiązany do wyznaczenia do pełnienia funkcji nadzorcy sądowego osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego z tytułem kwalifikowanego doradcy restrukturyzacyjnego. Dotyczy to: przedsiębiorcy, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych zatrudniał średniorocznie 250 lub więcej pracowników lub osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych przekraczający równowartość w złotych 50 milionów euro, lub osiągnął sumy aktywów bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat, które przekroczyły równowartość w złotych 43 milionów euro, spółki o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, umieszczonej w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459 i 1512), przedsiębiorcy o szczególnym</p>

		<p>b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d-1f w brzmieniu:</p> <p>„1d. W uzasadnionych przypadkach sąd powołuje nadzorcę sądowego, biorąc pod uwagę specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej przez dłużnika, a także doświadczenie i dodatkowe kwalifikacje osoby posiadającej licencje doradcy restrukturyzacyjnego. Przepisów ust. 1a i 1b nie stosuje się.</p> <p>1e. Przepis ust. 1a-1d stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczania nadzorcy sądowego będącego spółką handlową.</p> <p>1f. Na powołanie nadzorcy sądowego na podstawie ust. 1d przysługuje zażalenie.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, kategorie spraw oraz tryb i sposób powoływania nadzorcy sądowego albo organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym stosuje się odpowiednio za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”;</p>	<p>znaczeniu gospodarczo-obronnym, umieszczonego w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. z 2020 r. poz. 1669) oraz deweloperów i emitentów obligacji. W uzasadnionych przypadkach sąd będzie mógł powołać nadzorcę sądowego, biorąc pod uwagę specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej przez dłużnika, a także doświadczenie i dodatkowe kwalifikacje osoby posiadającej licencje doradcy restrukturyzacyjnego.</p> <p>Powyższe zasady znajdą odpowiednie zastosowanie w przypadku wyznaczania nadzorcy sądowego będącego spółką handlową.</p> <p>Na powołanie nadzorcy sądowego z pominięciem reguły określonej w ust. 1a, czyli poza kolejnością określoną na sądowej liście doradców restrukturyzacyjnych będzie przysługiwać zażalenie do sądu drugiej instancji.</p> <p>W dodawanym art. 38 ust. 3 przewidziano delegacje ustawową dla Ministra Sprawiedliwości, który określi, w drodze rozporządzenia, kategorie spraw oraz tryb i sposób powoływania nadzorcy sądowego albo organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym stosuje się odpowiednio za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.</p> <p>Projektowana zmiana ma również na celu zapewnienie pełnej implementacji art. 26 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2019/1023, który przy powołaniu nadzorcy sądowego w konkretnej sprawie nakazuje m.in. branie pod uwagę specyfiki danej sprawy.</p>
8.	Art. 1 pkt 15 projektu	<p>w art. 51:</p> <p>a) ust. 1a-1c otrzymują brzmienie:</p> <p>„1a. Sąd powołuje zarządcę na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych według kolejności określonej na tej liście w danej kategorii spraw.</p> <p>1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku powołania na funkcję zarządcy doradcy restrukturyzacyjnego, który był ustanowiony tymczasowym nadzorcą sądowym albo tymczasowym zarządcą w postępowaniu w przedmiocie otwarcia postępowania sanacyjnego.</p> <p>1c. W przypadku:</p> <p>1) przedsiębiorcy, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:</p> <p>a) zatrudniał średniorocznie 250 lub więcej pracowników lub</p> <p>b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych przekraczający równowartość w złotych 50</p>	<p>Przedmiotowa zmiana dotyczy sposobu powołania zarządcy i jest oparta na analogicznych założeniach co zmiana w art. 38 Prawa restrukturyzacyjnego.</p> <p>Projektowana zmiana ma również na celu zapewnienie pełnej implementacji art. 26 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2019/1023, który przy powołaniu zarządcy w konkretnej sprawie nakazuje m.in. branie pod uwagę specyfiki danej sprawy.</p>

		<p>milionów euro, lub</p> <p>c) osiągnął sumy aktywów bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat, które przekroczyły równowartość w złotych 43 milionów euro;</p> <p>2) spółki o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, umieszczonej w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459 i 1512);</p> <p>3) przedsiębiorcy o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, umieszczonego w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców (Dz. U. z 2020 r. poz. 1669);</p> <p>4) deweloperów;</p> <p>5) emitentów obligacji</p> <p>– sąd wyznacza do pełnienia funkcji zarządcy osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego z tytułem kwalifikowanego doradcy restrukturyzacyjnego. Przepisy ust. 1a i 1b stosuje się.”,</p> <p>b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d - 1f w brzmieniu:</p> <p>„1d. W uzasadnionych przypadkach sąd powołuje zarządcę, biorąc pod uwagę specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej przez dłużnika, a także doświadczenie i dodatkowe kwalifikacje osoby posiadającej licencje doradcy restrukturyzacyjnego. Przepisu ust. 1a nie stosuje się.</p> <p>1e. Przepis ust. 1a-1d stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczania zarządcy będącego spółką handlową.</p> <p>1f. Na powołanie zarządcy na podstawie ust. 1d przysługuje zażalenie.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, kategorie spraw oraz tryb i sposób powoływania zarządcy albo organu, do którego przepisy o zarządcy stosuje się odpowiednio za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”;</p>	
9.	Art. 1 pkt 16 projektu	<p>w art. 86 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku wierzytelności zabezpieczonych w spisie wierzytelności wskazuje się sumę wierzytelności, która odpowiada wartości przedmiotu zabezpieczenia.”.</p>	Proponowane rozwiązanie ma pozwolić na określenie w spisie wierzytelności części wierzytelności, która, mając pokrycie w wartości przedmiotu zabezpieczenia, będzie podlegać odrębnym regułom dotyczącym przygotowywania propozycji układowych, tworzenia grup wierzycieli, głosowania i zatwierdzania układu.
10.	Art. 1 pkt 17 projektu	<p>po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 86a. 1. Suma wierzytelności, która odpowiada wartości</p>	Projektowana zmiana ma na celu definitywne przesądzenie, że wartość przedmiotu zabezpieczenia, o której mowa w zmienianym

		<p>przedmiotu zabezpieczenia oznacza sumę wierzytelności, która zostałaby zaspokojona z przedmiotu zabezpieczenia w postępowaniu upadłościowym dłużnika.</p> <p>2. W przypadku dłużnika, którego upadłości nie można ogłosić zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe, suma wierzytelności, która odpowiada wartości przedmiotu zabezpieczenia oznacza sumę wierzytelności, która zostałaby zaspokojona z przedmiotu zabezpieczenia w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym wobec dłużnika.”;</p>	<p>art. 86 ust. 3 ustawy oraz dodawanym art. 151 ust. 4 ustawy, jest wartością przy założeniu ogłoszenia upadłości dłużnika, a dla podmiotów które nie posiadają zdolności upadłościowej przy założeniu prowadzenia postępowania egzekucyjnego z przedmiotu zabezpieczenia.</p>
11.	Art. 1 pkt 18 projektu	<p>w art. 92 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Jeżeli sprzeciw nie odpowiada wymaganiom wskazanym w ust. 1 lub 2 lub nie uiszczono należnej opłaty, przepis art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem § 6. Sędzia-komisarz odrzuca sprzeciw złożony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny, jak również sprzeciw, którego braków strona nie uzupełniła, lub sprzeciw, od którego strona nie wniosła należnej opłaty w wyznaczonym terminie.”;</p>	<p>Zmiana ma na celu wyłączenie stosowania art. 130 § 6 Kodeksu postępowania cywilnego w postępowaniu restrukturyzacyjnym – przepis ten w głównej mierze dotyczy elektronicznych postępowań upominawczych, w których opłaty sądowe uiszczą się wyłącznie za pośrednictwem systemu e-Płatności, gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia pisma i identyfikację podmiotu wnoszącego opłatę sądową. W systemie teleinformatycznym Krajowego Rejestru Zadłużonych, w którym prowadzi się postępowania restrukturyzacyjne od dnia 1 grudnia 2021 r., zostały zaimplementowane funkcjonalności umożliwiające dokonywanie opłat sądowych również innymi kanałami, niż z wykorzystaniem e-Płatności, co nie czyni zadość dyspozycji art. 130 § 6 k.p.c.</p>
12.	Art. 1 pkt 30 projektu	<p>po art. 165 dodaje się art. 165a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 165a. Sąd może dokonać stosownych zmian w układzie, jeżeli zmiany te nie naruszają istotnych postanowień układu i na skutek ich wprowadzenia sąd zatwierdzi układ.”</p>	<p>Zmiana ma na celu umożliwienie sądowi restrukturyzacyjnemu dokonywanie zmian w układzie przedłożonym mu do zatwierdzenia. W obecnym stanie prawnym sąd nie ma możliwości ingerowania w układ, może go jedynie zatwierdzić lub odrzucić. Może to w określonych sytuacjach prowadzić do wydłużenia postępowania restrukturyzacyjnego. Projektowana zmiana pozwalająca sądowi na dokonywanie niewielkich zmian w treści układu pomoże uchronić wszystkich interesariuszy przed sytuacją, w której po przeprowadzeniu postępowania restrukturyzacyjnego i głosowaniu nad układem, sąd odmawia zatwierdzenia układu z powodu drobnych nieprawidłowości, co skutkuje zakończeniem restrukturyzacji, prowadząc najprawdopodobniej do upadłości dłużnika.</p>
13.	Art. 1 pkt 33 projektu	<p>w art. 170 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 170. 1. Z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ, postępowania zabezpieczające i egzekucyjne, prowadzone przeciwko dłużnikowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych układem, ulegają umorzeniu z mocy prawa.</p> <p>1a. Sumy uzyskane w postępowaniach egzekucyjnych i zabezpieczających, które uległy umorzeniu z mocy prawa, a jeszcze niewydane, wydaje się wierzycielom, którzy prowadzili egzekucję lub</p>	<p>Projektowana zmiana ma na celu uregulowanie sposobu postępowania z sumami uzyskanymi w postępowaniach egzekucyjnych i zabezpieczających, które uległy umorzeniu z mocy prawa z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ. Sumy te będą podlegały jednorazowemu wydaniu wierzycielom, którzy prowadzili egzekucję w łącznej wysokości określonej w treści układu. W konsekwencji, wierzyciel egzekwujący otrzyma z sum uzyskanych w postępowaniu</p>

		<p>wierzycielom, którzy uzyskali zabezpieczenie wierzytelności umieszczonych w spisie wierzytelności, w łącznej wysokości określonej w treści układu, chyba że układ przewiduje zaspokojenie wierzyciela w sposób niepieniężny.</p> <p>1b. Niewydane sumy uzyskane w umorzonych z mocy prawa postępowaniach zabezpieczających prowadzonych przeciwko dłużnikowi w celu zabezpieczenia wierzytelności, które nie zostały umieszczone w spisie wierzytelności pozostawia się na rachunku depozytowym Ministra Finansów w łącznej wysokości określonej w treści układu, chyba że układ przewiduje zaspokojenie wierzyciela w sposób niepieniężny.</p> <p>1c. Sumy niewydane wierzycielowi i nie pozostawione na rachunku depozytowym Ministra Finansów wydaje się dłużnikowi. Do wydania wierzycielom i dłużnikowi sum uzyskanych w postępowaniach egzekucyjnych i zabezpieczających stosuje się odpowiednio przepisy o podziale sumy uzyskanej z egzekucji.</p> <p>2. Tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, obejmujące wierzytelności objęte układem, tracą wykonalność z mocy prawa.</p> <p>3. Stronom przysługuje prawo wytoczenia powództwo o ustalenie, że tytuły wykonawcze lub egzekucyjne utraciły wykonalność.”</p>	<p>egzekucyjnym tyle ile uzyskałby w wyniku realizacji układu. Pewnym uprzywilejowaniem tego wierzyciela będzie fakt, że otrzyma zaspokojenie jednorazowo, niezależnie od tego czy układ przewiduje zaspokojenie ratalne czy też nie. Jest to jednak usprawiedliwione tym, że ten wierzyciel przeprowadził przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego skuteczne postępowanie egzekucyjne. Jeżeli układ przewiduje zaspokojenie wierzyciela w sposób niepieniężny to sumy uzyskane w postępowaniu egzekucyjnym będą podlegały wydaniu dłużnikowi. Wydania sum wierzycielom i dłużnikowi będzie dokonywał komornik stosując odpowiednio przepisy o podziale sumy uzyskanej z egzekucji.</p>
14.	Art. 1 pkt 37 projektu	<p>w art. 196a</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W sprawach uregulowanych w ustawie, w tym w sprawach ze skargi kasacyjnej oraz w sprawach rozpoznawanych przed sądem restrukturyzacyjnym lub sądem właściwym do otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego pisma procesowe oraz dokumenty, z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 196c, wnoszą się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w tym systemie formularzy.”,</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, oryginał dokumentu albo jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego składa się do właściwego organu postępowania bez wezwania w terminie 3 dni od dnia wniesienia pisma. Przepis art. 130 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.”</p>	<p>Celem projektowanej zmiany jest kompleksowe objęcie dyspozycją art. 196a Prawa restrukturyzacyjnego wszystkich postępowań, które mogą być pochodną postępowania restrukturyzacyjnego. Rozwiązanie to pozwoli na pełną elektronizację postępowań restrukturyzacyjnych, niezależnie od tego, czy mamy do czynienia z postępowaniem w przedmiocie stwierdzenia wykonania, zmiany, uchylecia układu, jak również skargi kasacyjnej, postępowania o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i/lub zwolnienia z kosztów sądowych prowadzonych przed złożeniem głównego wniosku.</p>
15.	Art. 1 pkt 38 projektu	<p>w art. 196b:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Jeżeli pisma procesowe oraz dokumenty są wnoszone przez</p>	<p>Zmiana ma na celu wyeliminowanie pojawiających się w praktyce rozbieżności, czy profesjonalny pełnomocnik może w imieniu mocodawcy, który jest tzw. „osobą wykluczoną cyfrowo” złożyć</p>

		<p>adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, doradcę restrukturyzacyjnego albo Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przepisu art. 196b ust. 1 nie stosuje się.”;</p> <p>b) uchyla się ust. 5;</p>	<p>pismo procesowe i dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Konsekwencją złożenia dokumentacji papierowej jest to, że treść tych dokumentów musi zostać wprowadzona do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe przez pracowników organów postępowania. W związku z tym przedmiotowa zmiana przyczyni się do zwiększenia sprawności postępowania restrukturyzacyjnego poprzez zmniejszenie dokumentacji papierowej.</p>
16.	Art. 1 pkt 40 projektu	<p>w art. 209 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W sprawach nieuregulowanych ustawą do postępowania restrukturyzacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem art. 89 § 1¹, art. 130 § 6, art. 130^{1a}, art. 130², art. 139¹, art. 205¹, art. 205², art. 205⁴-205¹⁵ i art. 219 oraz przepisów o zawieszeniu i wznowieniu postępowania oraz postępowaniu w sprawach gospodarczych.”;</p>	<p>Art. 209 zawiera odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego m.in. do art. 89 ust 1¹ oraz 130 § 6. Przepis art. 89 ust. 1¹ k.p.c. zwalnia pełnomocnika z obowiązku przedłożenia dokumentu wykazującego jego umocowanie do reprezentowania mocodawcy w postępowaniu jeżeli czynności procesowej dokonuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w przypadku gdy przepis szczególny przewiduje, że czynności można dokonać wyłącznie za pośrednictwem tego systemu. W takim przypadku pełnomocnik powołuje się na pełnomocnictwo, wskazując jego zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87 k.p.c. Geneza art. 89 ust 1¹ k.p.c. sięga elektronicznego postępowania upominawczego, w którym pełnomocnik nie przedstawia sądowi pełnomocnictwa, ale powinien pełnomocnictwo to posiadać i opisać je w pozwie lub w elektronicznym sprzeciwie od nakazu zapłaty.</p> <p>W tym miejscu należy podkreślić, że specyfika postępowania restrukturyzacyjnego jest inna niż elektronicznego postępowania upominawczego, które w przeciwieństwie do tego pierwszego jest postępowaniem o małym stopniu skomplikowania i tym samym może być uregulowane w sposób mniej formalny, niż postępowanie upadłościowe. Za wykluczeniem stosowania art. 89 ust. 11 k.p.c. w postępowaniach restrukturyzacyjnych przemawia to, że postępowania te wywierają skutki nie tylko na prawa i obowiązki dłużnika oraz jego wierzycieli ale również na osoby trzecie. W związku z tym kwestia umocowania pełnomocnika do reprezentowania mocodawcy w postępowaniach upadłościowych nie powinna budzić wątpliwości i w konsekwencji pełnomocnik powinien przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelną odpis pełnomocnictwa.</p> <p>Przepis art. 130 § 6 k.p.c. stanowi, że jeżeli przepis szczególny przewiduje, że pismo może być wniesione wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, pismo wnosi się wraz</p>

			<p>z opłatą. Pismo wniesione bez opłaty nie wywołuje skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, o czym sąd poucza wnoszącego pismo. W razie jednoczesnego wniesienia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego więcej niż jednego pisma podlegającego opłacie żadne z tych pism nie wywołuje skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, jeżeli nie uiszczono opłaty w wysokości sumy opłat należnych od wszystkich pism.</p> <p>Przepis ten w głównej mierze dotyczy elektronicznych postępowań upominawczych, w których opłaty sądowe uiszczą się wyłącznie za pośrednictwem systemu e-Płatności gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia pisma i identyfikację wnoszącego opłatę sądową. W systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie upadłościowe zostały zaimplementowane funkcjonalności umożliwiające dokonywanie opłat sądowych również innymi kanałami niż z wykorzystaniem e-Płatności, co nie czyni zadość dyspozycji art. 130 § 6 k.p.c. W związku tym przepis ten nie powinien być stosowany w postępowaniu restrukturyzacyjnym.</p> <p>Również z uwagi na specyfikę postępowania restrukturyzacyjnego nie wskazane jest łączenie spraw w przedmiocie ogłoszenia upadłości do wspólnego rozpoznania.</p>
17.	Art. 1 pkt 41 projektu	<p>w art. 211:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Dzień układowy przypada nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż dzień przed dniem złożenia wniosku o zatwierdzenie układu.”;</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku dokonania obwieszczenia na podstawie art. 226a dzień układowy przypada ponadto nie później, niż dzień obwieszczenia.”;</p>	<p>Zmiana ma na celu usunięcie wewnętrznej niespójności związanej z wprowadzeniem do postępowania o zatwierdzenie układu podtypu tego postępowania związanego z możliwością obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego. W art. 226g wskazuje się, że skutki obwieszczenia wygasają po upływie 4 miesięcy od dnia obwieszczenia, podczas gdy w obecnym brzmieniu art. 211 ust. 2 Prawa restrukturyzacyjnego, konieczne jest złożenie wniosku o zatwierdzenie układu w terminie 3 miesięcy od ustalenia dnia układowego. W praktyce oznacza to, że prowadzenie postępowania o zatwierdzenie układu w trybie przewidzianym w Rozdziale 3 nie może trwać dłużej niż 3 miesiące, choć art. 226g wskazuje okres 4 miesięcy.</p> <p>W odniesieniu do ust. 2a, proponowana zmiana ma celu wykluczenie możliwości ustalania dnia układowego podlegającego obwieszczeniu na dzień późniejszy od dnia obwieszczenia.</p>
18.	Art. 1 pkt 43 projektu	<p>po art. 211a dodaje się art. 211b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 211b. 1. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem zbierania głosów wierzycieli lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca układu</p>	<p>Przepis stanowi uzupełnienie regulacji dotyczącej postępowania o zatwierdzenie układu i ma zapewnić transparentność postępowania, przez określenie terminów, w których powinny zostać przygotowane kluczowe dla tego postępowania dokumenty. W szczególności</p>

		<p>sporządza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spis wierzytelności; 2) spis wierzytelności spornych; 3) plan restrukturyzacyjny; 4) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1; 5) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155; 6) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1. <p>2. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 1, w terminie 2 tygodni od ich sporządzenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i poprawić dokumenty, co do których złożono zastrzeżenia lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli.”</p>	<p>należy zwrócić uwagę na test zaspokojenia, test prywatnego wierzyciela lub inwestora oraz opinię o możliwości wykonania układu. Dokumenty te są bowiem podstawą oceny czy realizacja planu restrukturyzacyjnego oraz przyjęcie układu jest ekonomicznie uzasadnione dla głosujących wierzycieli. Uzasadnieniem dla przyjęcia proponowanej regulacji jest nadanie postępowaniu odpowiedniej dynamiki i stanowi odpowiedź na podnoszone przez podmioty reprezentujące wierzycieli zarzuty co do braku wystarczającej komunikacji ze strony dłużnika oraz nadzorcy na etapie przed głosowaniem nad układem, co w przypadku postępowania o zatwierdzenie układu jest szczególnie istotne, ze względu na ograniczony czas trwania tego postępowania oraz rozszerzenie możliwości stosowania mechanizmu <i>cramdown</i> (art. 165b).</p> <p>Ze względów praktycznych wyłączono konieczność przedstawiania testu zaspokojenia przez przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorcami, co jest skorelowane z treścią art. 10a ust. 4.</p>
19.	Art. 1 pkt 44 projektu	<p>w art. 215 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 215. Głos wierzyciela zachowuje ważność, o ile wniosek dłużnika o zatwierdzenie układu wpłynął do sądu przed upływem czterech miesięcy od dnia oddania głosu.”</p>	<p>Proponowana zmiana polega na wydłużeniu czasu ważności oddanego głosu, który to czas jest liczony w odniesieniu do dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie układu. Głos zachowuje ważność jeżeli został złożony w okresie 4 miesięcy przed złożeniem wniosku. Poprzednia regulacja wskazywała na okres 3 miesięcy. Zmiana ta jest skorelowana ze zmianą art. 211 ust. 2 oraz zasadą, że czynności związane z zawarciem układu nie mogą trwać dłużej niż 4 miesiące, do czasu złożenia wniosku o zatwierdzenie układu.</p>
20.	Art. 1 pkt 45 projektu	<p>w art. 218 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Głosy wierzycieli oddane nie wcześniej niż cztery miesiące przed dniem złożenia wniosku o otwarcie postępowania układowego lub sanacyjnego zachowują ważność w głosowaniu na zgromadzeniu wierzycieli w otwartym postępowaniu układowym lub sanacyjnym, jeżeli zostały złożone do akt wraz z wnioskiem o otwarcie postępowania, niezależnie od daty, w jakiej odbędzie się zgromadzenie, o ile propozycje układowe w postępowaniu układowym lub sanacyjnym są nie mniej korzystne dla wierzycieli niż przedłożone im w postępowaniu o zatwierdzenie układu. Wierzyciela zawiadamianego o zgromadzeniu wierzycieli w celu głosowania nad układem informuje się, że w aktach znajduje się oddany przez niego głos, który będzie uznany za ważny, jeżeli niełoży odmiennego oświadczenia.”</p>	<p>Zmiana wynika ze zmiany art. 211 ust. 2 (wydłużenie czasu dzielącego dzień układowy i dzień złożenia wniosku o zatwierdzenie układu z 3 do 4 miesięcy) i jest analogiczna do zmiany w art. 215.</p>

21.	Art. 1 pkt. 51 projektu	<p>po art. 226h dodaje się art. 226i w brzmieniu:</p> <p>„Art. 226i. Przez dzień złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości i przez zakończenie postępowania restrukturyzacyjnego, o których mowa w art. 131a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, rozumie się także, odpowiednio: dzień dokonania obwieszczenia, o którym mowa w art. 226a ust. 1 oraz dzień umorzenia postępowania, o którym mowa w art. 226g.”</p>	<p>Projektowana zmiana ma na celu uzupełnienie luki istniejącej w obecnym brzmieniu art. 131a ustawy - Prawo upadłościowe, polegającej na tym, że przepis ten nie obejmuje sytuacji, w których ogłoszenie upadłości nastąpiło nie później niż w terminie 3 miesięcy od zakończenia postępowania o zatwierdzenie układu.</p>
22.	Art. 1 pkt 55 projektu	<p>w art. 261 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W terminie trzydziestu dni od dnia otwarcia przyspieszonego postępowania układowego nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) plan restrukturyzacyjny uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika; 2) spis wierzytelności; 3) spis wierzytelności spornych. <p>2. W terminie co najmniej trzydziestu dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) test zaspokojenia, o którym mowa w art. 10a ust. 1, 2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155, 3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art. 140 ust. 1. <p>3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ich złożenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli.”</p>	<p>Proponowana zmiana ma podobny cel do regulacji zawartej w art. 211b. Regulacja ta ma nadać odpowiednią dynamikę postępowaniu, wymuszając na doradcy restrukturyzacyjnym przygotowanie i dostarczenie wierzycielom kluczowych dla postępowania dokumentów, w tym wycen zawartych w teście zaspokojenia, co należy łączyć z regulacją zawartą w art. 10a, art. 164 ust. 3a, art. 165 ust. 2 oraz art. 165b. W odniesieniu do ust. 1 termin ten został wydłużony do 1 miesiąca, gdyż w praktyce termin 2 tygodni był w dużej części przypadków niedotrzymywany z obiektywnych powodów.</p>
23.	Art. 1 pkt 58 projektu	<p>w art. 280:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) dotychczasową treść oznacza się, jako ust. 1; b) dodaje się ust. 2-4 w brzmieniu: 	j.w.

		<p>„2. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:</p> <p>1) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;</p> <p>2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;</p> <p>3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1;</p> <p>3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ich złożenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli."</p>	
24.	Art. 1 pkt 59 projektu	<p>w art. 283 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego w stosunku do dłużnika, niebędącego osobą fizyczną może zgłosić również jego wierzyciel osobisty."</p>	<p>Zmiana ma na celu umożliwienie złożenia wniosku wierzyciela o otwarcie postępowania sanacyjnego wobec nie tylko osoby prawnej, ale także tzw. ułomnych osób prawnych, co obecne brzmienie przepisu wyłącza (np. spółki jawne, komandytowe). Jednocześnie, wobec zmiany w art. 6 ust. 1a, wniosek taki może być skierowany przez wierzyciela tylko wobec podmiotu niewypłacalnego, stąd możliwe było usunięcie odniesienia do niewypłacalności, jako elementu zbędnego i wynikającego z przepisów ogólnych prawa restrukturyzacyjnego.</p>
25.	Art. 1 pkt. 62 projektu	<p>w art. 320:</p> <p>a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1;</p> <p>b) dodaje się ust. 2-4 w brzmieniu:</p> <p>„2. W terminie co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem procedury głosowania w trybie art. 110 ust. 7 lub przed zwołaniem zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem, nadzorca sądowy sporządza i składa sędziemu-komisarzowi:</p> <p>1) test zaspokojenia, o którym mowa w art.10a ust. 1;</p> <p>2) opinię o możliwości wykonania układu zgodnie z propozycjami układowymi złożonymi przez podmioty, o których mowa w art. 155;</p>	<p>Projektowany przepis ma podobny cel do regulacji zawartej w art. 211b. Regulacja ta ma nadać odpowiednią dynamikę postępowaniu, wymuszając na doradcy restrukturyzacyjnym przygotowanie i dostarczenie wierzycielom kluczowych dla postępowania dokumentów, w tym wycen zawartych w teście zaspokojenia, co należy łączyć z regulacją zawartą w art. 10a, art. 164 ust. 3a, art. 165 ust. 2 oraz art. 165b. W odniesieniu do ust. 1 termin ten został wydłużony do 1 miesiąca, gdyż w praktyce termin 2 tygodni był w dużej części przypadków niedotrzymywany z obiektywnych powodów.</p>

		<p>3) test prywatnego wierzyciela lub test prywatnego inwestora, o którym mowa w art.140 ust. 1;</p> <p>4) sprawozdanie z wykonania planu restrukturyzacyjnego w toku postępowania sanacyjnego oraz efekty podjętych działań, a także główne działania, które zgodnie z planem restrukturyzacyjnym zostaną podjęte po przyjęciu układu.</p> <p>3. Uczestnicy postępowania mogą złożyć zastrzeżenia co do dokumentów, o których mowa w ust. 2, w terminie 2 tygodni od ich złożenia. Nadzorca sądowy może w terminie 2 tygodni uwzględnić zastrzeżenia i złożyć poprawione dokumenty lub złożyć oświadczenie o braku uwzględnienia zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem. Wniesienie zastrzeżeń nie wpływa na termin rozpoczęcia procedury głosowania lub na termin zwołania zgromadzenia wierzycieli."</p>	
		Art. 3. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:	
26.	Art. 3 pkt 1 projektu	<p>„Art. 35. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości stosuje się odpowiednio przepisy art. 216a-216ab, art. 219, art. 220, art. 221, art. 224, art. 228 ust. 1, 2 i 3 i art. 229 ust. 2 oraz przepisy części pierwszej księgi pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem art. 89 § 1¹, art. 130 § 6, art. 130^{1a}, art. 130², art. 139¹, art. 205¹, art. 205², art. 205⁴-205¹² i art. 219 oraz przepisów o zawieszeniu postępowania, o wznowieniu postępowania i o postępowaniu w sprawach gospodarczych.”</p>	<p>Art. 35 odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego m.in. do art. 89 ust 11 oraz 130 § 6 k.p.c. Przepis art. 89 ust 11 k.p.c. zwalnia pełnomocnika z obowiązku przedłożenia dokumentu wykazującego jego umocowanie do reprezentowania mocodawcy w postępowaniu jeżeli czynności procesowej dokonuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w przypadku gdy przepis szczególny przewiduje, że czynności można dokonać wyłącznie za pośrednictwem tego systemu. W takim przypadku pełnomocnik powołuje się na pełnomocnictwo, wskazując jego zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87 k.p.c. Geneza art. 89 ust 11 k.p.c. sięga elektronicznego postępowania upominawczego, w którym pełnomocnik nie przedstawia sądowi pełnomocnictwa, ale powinien pełnomocnictwo to posiadać i opisać je w pozwie lub w elektronicznym sprzeciwie od nakazu zapłaty.</p> <p>W tym miejscu należy podkreślić, że specyfika postępowania upadłościowego jest inna niż elektronicznego postępowania upominawczego, które w przeciwieństwie do postępowania upadłościowego jest postępowaniem o małym stopniu skomplikowania i tym samym może być uregulowane w sposób niej formalny, niż postępowanie upadłościowe. Za wykluczeniem stosowania art. 89 ust 11 k.p.c. w postępowaniach upadłościowych przemawia to,</p>

			<p>że postępowania te wywierają skutki nie tylko na prawa i obowiązki dłużnika/upadłego i jego wierzycieli ale również na osoby trzecie. W związku z tym kwestia umocowania pełnomocnika do reprezentowania mocodawcy w postępowaniach upadłościowych nie powinna budzić wątpliwości i w konsekwencji pełnomocnik powinien przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelną odpis pełnomocnictwa.</p> <p>Przepis art. 130 § 6 k.p.c. stanowi, że jeżeli przepis szczególny przewiduje, że pismo może być wniesione wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, pismo wnosi się wraz z opłatą. Pismo wniesione bez opłaty nie wywołuje skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, o czym sąd poucza wnoszącego pismo. W razie jednoczesnego wniesienia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego więcej niż jednego pisma podlegającego opłacie żadne z tych pism nie wywołuje skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu, jeżeli nie uiszczono opłaty w wysokości sumy opłat należnych od wszystkich pism.</p> <p>Przepis ten w głównej mierze dotyczy elektronicznych postępowań upominawczych,</p> <p>w których opłaty sądowe uiszcza się wyłącznie za pośrednictwem systemu e-Płatności gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia pisma i identyfikację wnoszącego opłatę sądową. W systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie upadłościowe zostały zaimplementowane funkcjonalności umożliwiające dokonywanie opłat sądowych również innymi kanałami niż z wykorzystaniem e-Płatności, co nie czyni zadość dyspozycji art. 130 § 6 k.p.c. W związku tym przepis ten nie powinien być stosowany w postępowaniu upadłościowym. Również z uwagi na specyfikę postępowania upadłościowego nie wskazane jest łączenie spraw w przedmiocie ogłoszenia upadłości do wspólnego rozpoznania.</p>
27.	Art. 3 pkt 2 projektu	<p>w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Sąd może zabezpieczyć majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego. Do tymczasowego nadzorcy sądowego przepisy art. 156 ust. 4, art. 157, art. 157¹, art. 157a, art. 159-161, art. 166 ust. 6, art. 167 ust. 2, art. 167a, art. 167b, art. 170-172 i art. 178 stosuje się odpowiednio.”</p>	<p>Zmiana tego przepisu ma na celu stosowanie do wyboru tymczasowego nadzorcy analogicznych zasad jak w przypadku wyboru syndyka.</p>
28.	Art. 3 pkt 3 projektu	<p>w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Do zarządcy przymusowego przepisy art. 38 ust. 1a-3 oraz przepisy</p>	<p>Przepis art. 40 ust. 4 Prawa upadłościowego in fine stanowi, że do zarządcy przymusowego przepisy o syndyku stosuje się</p>

		ustawy o syndyku stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem art. 200a-200g”	odpowiednio. Ratio legis zmiany w przepisie tym sprowadza się do tego, że do zarządcy przymusowego nie będzie miała zastosowania uchwała zgromadzenia wierzycieli dotycząca zmiany zarządcy przymusowego. Za wykluczeniem stosowania tej instytucji do zarządcy przymusowego, po pierwsze przemawia to, że sąd upadłościowy może zabezpieczyć majątek dłużnika poprzez ustanowienie zarządu przymusowego nad jego majątkiem na etapie postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, czyli w postępowaniu, w którym sąd bada czy zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości. Po drugie, przedmiotowe zabezpieczenie ma charakter czasowy i upada z dniem ogłoszenia upadłości albo uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu lub oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości albo umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania tego wniosku (art. 43 Prawa upadłościowego in principio). Po trzecie, na tym etapie postępowania upadłościowego nie występują wierzyciele upadłościowi w rozumieniu art. 189 Prawa upadłościowego. W konsekwencji nie ma uzasadnienia do odpowiedniego stosowania przepisów regulujących zasady wyboru syndyka w drodze uchwały zgromadzenia wierzycieli.
29.	Art. 3 pkt 6 projektu	<p>w art. 145:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Postępowanie sądowe, administracyjne lub sądowoadministracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym pomimo dokonania zgłoszenia wierzytelności wierzytelność ta nie została umieszczona na liście wierzytelności i bezskutecznie minął termin do wniesienia sprzeciwu co do uznania bądź odmowy uznania tej wierzytelności. W przypadku wniesienia sprzeciwu postępowanie sądowe, administracyjne lub sądowoadministracyjne może być podjęte przeciwko syndykowi po prawomocnym rozpoznaniu sprzeciwu.”</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Druga strona podjętego przeciwko syndykowi postępowania, o którym mowa w ust. 1 może dochodzić kosztów tego postępowania zgłaszając te wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Należności z tytułu kosztów postępowania podlegają zaspokojeniu w kategorii, w której zaspokaja się należność objętą takim postępowaniem. Jeżeli</p>	<p>Zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości i rozbieżności w praktyce orzeczniczej, co do interpretacji zwrotu „po wyczerpaniu trybu określonego ustawą”, zawartego w aktualnym brzmieniu przepisu. Na skutek zmiany, podjęcie postępowania sądowego, administracyjnego lub sądowoadministracyjnego w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości, będzie mogło nastąpić gdy:</p> <p>a) wierzyciel nie wniósł sprzeciwu i termin do wniesienia sprzeciwu upłynął;</p> <p>b) wierzyciel wniósł sprzeciw, który został oddalony postanowieniem sędziego-komisarza i upłynął termin do wniesienia zażalenia na to postanowienie;</p> <p>c) wierzyciel wniósł zażalenie na postanowienie sędziego-komisarza wydane w wyniku rozpoznania sprzeciwu i zażalenie to zostało oddalone postanowieniem sądu upadłościowego.</p>

		przedmiotem postępowania były wyłącznie odsetki koszty postępowania zaspokaja się w kategorii trzeciej”	
30.	Art. 3 pkt 7 projektu	<p>w art. 157 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Funkcję syndyka może pełnić osoba fizyczna, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych i licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe oraz która złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1007).</p> <p>2. Funkcję syndyka może również pełnić spółka handlowa, której wspólnicy ponoszący odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję, o której mowa w ust. 1 i złożyli oświadczenia, o których mowa w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, oraz która ma konto doradcy restrukturyzacyjnego w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.”;</p>	Przepisy art. 157 ust. 1 i 2 Prawa upadłościowego określają przesłanki, które muszą być spełnione łącznie do wyznaczenia osoby na funkcję syndyka w postępowaniu upadłościowym. Z uwagi na to, że wyznaczenie syndyka będzie się odbywało na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych, warunkiem sine qua non wyznaczenia osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego na funkcję organu pozasądowego jest złożenie przez tą osobę oświadczenia, w którym wskazuje sądy upadłościowe w których chciałaby pełnić funkcję tymczasowego nadzorca sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio. Celem wprowadzenia tego warunku jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania mechanizmu wyznaczenia organów pozasądowych w postępowaniu upadłościowym na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych.
31.	Art. 3 pkt 8 projektu	<p>w art. 157¹:</p> <p>a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Sąd wyznacza syndyka na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych według kolejności określonej na tej liście w danej kategorii spraw.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wyznaczenia na funkcję syndyka doradcy restrukturyzacyjnego, który był ustanowiony tymczasowym nadzorcą sądowym albo zarządcą przymusowym w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości.</p> <p>3. W uzasadnionych przypadkach sąd wyznacza syndyka, biorąc pod uwagę specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej przez upadłego, doświadczenie i dodatkowe kwalifikacje osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz, w przypadku jej przedstawienia, opinię co do wyboru osoby syndyka, złożoną przez uznanych przez dłużnika wierzycieli, dysponujących co najmniej połową uznanych przez dłużnika wierzytelności. Przepisu ust. 1 nie stosuje się.”,</p> <p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:</p> <p>„4. Przepis ust. 1-3 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczania syndyka będącego spółką handlową.</p> <p>5. Na wyznaczenie syndyka na podstawie ust. 3 przysługuje zażalenie.</p>	<p>Zgodnie z brzmieniem art. 157¹ ust. 1 Prawa upadłościowego sąd będzie wyznaczał syndyka na podstawie sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych według kolejności określonej na tej liście w danej kategorii spraw. Będzie to podstawowy sposób wyznaczenia syndyka, od którego w ust. 2 i 3 przewidziano wyjątki. Po pierwsze, sąd będzie mógł na funkcję syndyka wyznaczyć doradcę restrukturyzacyjnego, który wcześniej był ustanowiony tymczasowym nadzorcą sądowym albo zarządcą przymusowym w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości, w drodze wyboru z listy doradców restrukturyzacyjnych. W takim przypadku nie ma potrzeby ponowne stosowanie listy doradców restrukturyzacyjnych, chyba że sąd będzie chciał wyznaczyć inną osobę na funkcję syndyka, niż ustanowiony wcześniej tymczasowy nadzorca sądowy lub zarządca przymusowy.</p> <p>Po drugie w uzasadnionych przypadkach sąd będzie miał również uprawnienie do wyznaczenia syndyka z pominięciem reguły określonej w ust. 1, czyli poza kolejnością określoną na sądowej liście doradców restrukturyzacyjnych. Ratio legis tego rozwiązania sprowadza się do tego, że sąd uwzględniając, w szczególności specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej przez upadłego, a także doświadczenie oraz dodatkowe, czy też specjalistyczne kwalifikacje osoby posiadającej licencję doradcy restrukturyzacyjnego, będzie mógł według swojego uznania wyznaczyć osobę do pełnienia funkcji syndyka. Rozwiązanie to</p>

		<p>6. W przypadku:</p> <p>1) przedsiębiorcy, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:</p> <p>a) zatrudniał średniorocznie 250 lub więcej pracowników lub</p> <p>b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych przekraczający równowartość w złotych 50 milionów euro, lub</p> <p>c) osiągnął sumy aktywów bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat, które przekroczyły równowartość w złotych 43 milionów euro,</p> <p>2) spółki o istotnym znaczeniu dla gospodarki państwa, umieszczonej w wykazie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459 i 1512),</p> <p>3) przedsiębiorcy realizujący zadania na rzecz Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 648 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305),</p> <p>4) deweloperów, banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji, spółdzielni mieszkaniowych, emitentów obligacji</p> <p>– sąd wyznacza do pełnienia funkcji syndyka osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego z tytułem kwalifikowanego doradcy restrukturyzacyjnego. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się.</p> <p>7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, kategorie spraw oraz tryb i sposób wyznaczenia syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.”.</p>	<p>pozwole na wybór przez sąd takiego doradcy restrukturyzacyjnego, który w ocenie sądu swoimi kwalifikacjami i doświadczeniem zawodowym daje gwarancje sprawnego, efektywnego przeprowadzenia postępowania upadłościowego. Sąd będzie brał również pod uwagę, w przypadku jej przedstawienia, opinię co do wyboru osoby syndyka, złożoną przez uznanych przez dłużnika wierzycieli, dysponujących co najmniej połową uznanych przez dłużnika wierzytelności.</p> <p>Na wyznaczenie syndyka z pominięciem reguły określonej w ust. 1, czyli poza kolejnością określoną na sądowej liście doradców restrukturyzacyjnych przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Sąd, na etapie ogłaszania upadłości, będzie mógł się przychylić do stanowiska większości znanych wierzycieli, czym zmniejszy się prawdopodobieństwo podejmowania uchwały przez wierzycieli w trybie dodawanych przepisów art. 200a-200g.</p> <p>W art. 157¹ ust. 6 Prawa upadłościowego rozszerzono katalog postępowań w których na funkcje syndyka w postępowaniach upadłościowych, musi być wyznaczona osoba legitymująca się licencją doradcy restrukturyzacyjnego z tytułem kwalifikowanego doradcy restrukturyzacyjnego. W ocenie ustawodawcy z natury rzeczy postępowania dotyczące podmiotów dysponujących większym majątkiem lub dużą liczbą pracowników, czy też postępowania dotyczące banków, spółdzielni, deweloperów oraz emitentów obligacji są z reguły znacznie bardziej skomplikowane, a przy tym mają istotne znaczenie dla gospodarki i rynku pracy.</p> <p>W art. 157¹ ust. 7 Prawa upadłościowego przewidziano delegację ustawową dla Ministra Sprawiedliwości, który określi, w drodze rozporządzenia, kategorie spraw oraz tryb i sposób wyznaczenia syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe.</p>
32.	Art. 3 pkt 9 projektu	<p>w art. 159 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Do zastępcy syndyka przepisy ustawy o syndyku stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem art. 200a-200g.”;</p>	<p>Przepis art. 159 ust. 3 Prawa upadłościowego stanowi, że do zastępcy syndyka przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio. Ratio legis zmiany w przedmiotowym przepisie sprowadza się do tego, że do zastępcy syndyka nie będzie miała zastosowania nowa regulacja dotycząca uchwały zgromadzenia wierzycieli o zmianie syndyka. Uzasadnieniem dla wykluczenia stosowania tej instytucji w stosunku do zastępcy syndyka jest to, że podmiot ten wykonuje tylko czynności w zakresie określonym przez sędziego-komisarza (art. 159 ust. 2 Prawa upadłościowego).</p>
33.	Art. 3 pkt 10 projektu	<p>w art. 170 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>Przepis art. 170 ust. 2 Prawa upadłościowego in fine stanowi, że do tymczasowego syndyka przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.</p>

		„2. Przed odwołaniem syndyka sąd jest obowiązany do jego wysłuchania. W przypadku uprawdopodobnienia podstaw do odwołania syndyka sąd może do czasu wydania postanowienia w przedmiocie odwołania zawiesić syndyka w wykonywaniu jego czynności, ustanawiając tymczasowego syndyka, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem art. 200a-200g.”;	Ratio legis zmiany w przedmiotowym przepisie sprowadza się do tego, że do tymczasowego syndyka nie będzie miała zastosowania nowa regulacja dotycząca zmiany syndyka uchwałą zgromadzenia wierzycieli. Za wykluczeniem stosowania tej instytucji do tego podmiotu przemawia to, że funkcja tymczasowego syndyka jest funkcją tymczasową i w konsekwencji rozszerzenie autonomii wierzycieli na tą funkcję tymczasowego syndyka byłoby rozwiązaniem irracjonalnym i mogącym negatywnie wpływać na szybkość postępowania upadłościowego.
34.	Art. 3 pkt 11 projektu	<p>w art. 176 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:</p> <p>„2b. Syndyk niezwłocznie zawiadamia o ogłoszeniu upadłości ministra właściwego do spraw obrony narodowej, jeżeli upadły wykonuje działalność gospodarczą, o której mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1650).”;</p>	Projektowany przepis zapewnia dodatkowy czas na uzyskanie przez Ministra Obrony Narodowej informacji o danym przedsiębiorcy, pomiędzy okresem po ogłoszeniu upadłości przedsiębiorcy a momentem wystosowania przez syndyka zawiadomienia o zamiarze sprzedaży składników majątku służących do prowadzenia działalności w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa państwa (art. 311 ust. 1aa Prawa upadłościowego). Powyższe ułatwi analizę, czy zachodzi potrzeba pozyskania wszystkich lub wybranych składników majątku upadłego oraz ustalenie źródła finansowania, także w przypadku konieczności przeprowadzenia przez Prezesa Rady Ministrów finansowania ze środków Funduszu Inwestycji Kapitałowych, o którym mowa w art. 33a – art. 33c w zw. z art. 9a – art. 9b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933). Ma to istotne znaczenie w przypadkach konieczności nabycia środków trwałych upadłego o dużej wartości (np. specjalistyczne budynki czy budowle wraz z wyposażeniem).
35.	Art. 3 pkt 12 projektu	<p>w tytule IV w dziale III w rozdziale 2 po oddziale 2 dodaje się oddział 2a w brzmieniu:</p> <p>„Oddział 2a</p> <p>Zgromadzenie wierzycieli w celu głosowania nad uchwałą o zmianie syndyka</p>	
36.		Art. 200a. 1. W terminie dwóch miesięcy od dnia wyznaczenia syndyka co najmniej trzech wierzycieli lub wierzyciel lub wierzyciele mający łącznie co najmniej piątą część sumy wierzytelności, z wyłączeniem wierzycieli określonych w art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości mogą zgłosić w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe osobę, która spełnia wymogi, o	<i>Ratio legis</i> przedmiotowej regulacji sprowadza się do przyznania wierzycielom uprawnienia do zainicjowania procesu wyboru osoby syndyka wolą wierzycieli przez zgłoszenie kandydata, który spełnia ustawowe wymogi do pełnienia funkcji syndyka w postępowaniu upadłościowym. Przy czym z uwagi na fakt, iż postępowanie upadłościowe w stosunku do przedsiębiorców jest postępowaniem wspólnym, które prowadzone jest na rzecz wszystkich wierzycieli istotne jest, aby przedmiotowy wniosek był legitymizowany odpowiednią wartością kapitałową wierzytelności. Wartość ta nie może być zbyt wysoka, gdyż przedmiotowe uprawnienie stałoby się uprawnieniem iluzorycznym. W związku z tym ustawodawca w tym

		<p>których mowa w art. 157 ust. 1 lub 2, i która wyraziła zgodę na pełnienie funkcji syndyka w tym postępowaniu.</p> <p>2. Zgłoszenie obejmuje wskazanie imienia i nazwiska oraz numeru licencji doradcy restrukturyzacyjnego albo nazwy i numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym spółki handlowej, która może zostać wyznaczona do pełnienia funkcji syndyka spółki.</p> <p>3. W przypadku spraw, o których mowa 157¹ ust. 5, wierzyciele mogą wskazać do pełnienia funkcji syndyka wyłącznie kwalifikowanego doradcę restrukturyzacyjnego.</p> <p>4. Do zgłoszenia załącza się zgodę, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Zgłoszenie osoby, o której mowa w ust. 1, po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 jest bezskuteczne.</p>	<p>zakresie wzorował się na rozwiązaniu przyjętym w art. 201 ust. 2 Prawa upadłościowego, które w praktyce nie budzi żadnych wątpliwości.</p> <p>Do zgłoszenia osoby, która spełnia wymogi, o których mowa w art. 157 ust. 1 lub 2 Prawa upadłościowego wymagane jest załączenie zgody tej osoby na pełnienie funkcji syndyka w postępowaniu upadłościowym. Rozwiązanie to ma na celu ochronę autonomii woli doradców restrukturyzacyjnych, czyli nienakładania na nich obowiązków mocą woli wierzycieli bez ich zgody.</p>
37.		<p>Art. 200b. 1. W terminie jednego miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 200a, sędzia komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli w celu głosowania nad uchwałą o zmianie syndyka.</p> <p>2. W przedmiocie zmiany syndyka głosują wierzyciele ujęci na liście wierzytelności zatwierdzonej przez sędziego-komisarza.</p> <p>3. Do czasu zatwierdzenia listy wierzytelności uprawnienia wierzycieli do udziału w zgromadzeniu wierzycieli w celu głosowania nad uchwałą o zmianie syndyka ustala sędzia komisarz na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spisu wierzycieli załączonego przez dłużnika do wniosku o ogłoszenie upadłości; 2) spisu wierzytelności bezspornych przedstawionego na żądanie sędziego-komisarza przez syndyka, sporządzonego w oparciu o księgi rachunkowe i inne dokumenty upadłego; 3) przedłożonych przez wierzycieli tytułów egzekucyjnych; 4) spisu wierzytelności sporządzonego w postępowaniu restrukturyzacyjnym. <p>4. Wierzyciele oddają głos za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w którym syndyk zamieszcza kartę do głosowania lub na zgromadzeniu wierzycieli, w sposób określony w art. 198.</p> <p>5. W terminie 7 dni od dnia zwołania zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania uchwały o zmianie syndyka, syndyk zamieszcza w aktach sprawy informację o sposobie głosowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z pouczeniem o sposobie uwierzytelnienia się i sposobie wypełnienia karty do głosowania oraz o możliwości głosowania na zgromadzeniu wierzycieli w sposób określony w art. 198.</p>	<p>Zgodnie z art. 200b Prawa upadłościowego w przedmiocie zmiany syndyka głosują wierzyciele ujęci na liście wierzytelności zatwierdzonej przez sędziego-komisarza. Jest to podstawowa reguła, od której w ust. 3 przewidziano wyjątek.</p> <p>Wprowadzenie wyjątku od powyższej reguły jest konieczne z uwagi na to, że w praktyce często się zdarza, że sporządzenie listy wierzytelności i zatwierdzenie jej przez sędziego-komisarza trwa dłużej niż trzy miesiące.</p> <p>Konstrukcja normatywna przepisu art. 200b ust. 3 Prawa upadłościowego jest znaną konstrukcją normatywną w prawie upadłościowym (por. art. 201 ust. 3 Prawa upadłościowego). W związku z tym stosowanie art. 200b ust. 3 Prawa upadłościowego w praktyce nie powinno budzić żadnych wątpliwości.</p> <p>Przepis art. 200b ust. 4 Prawa upadłościowego określa, że wierzyciele oddają głos za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe oraz nakłada na syndyka obowiązek zamieszczenia w tym systemie kart do głosowania. Ponadto na syndyka nałożono obowiązek zamieszcza w aktach sprawy informacji o sposobie głosowania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z pouczeniem o sposobie uwierzytelnienia się i sposobie wypełnienia karty do głosowania (art. 200b ust. 5 Prawa upadłościowego).</p>
		<p>Art. 200c. W przypadku zgłoszenia kilku osób, o których mowa w art. 200a ust. 2, sędzia-komisarz ustala kolejność głosowania nad zgłoszonymi kandydatami. Pod głosowanie poddaje się wszystkich</p>	<p>Przepis art. 200c Prawa upadłościowego zawiera normę kolizyjną, której sens sprowadza się do usprawnienia procedury głosowania nad kandydaturami na funkcje syndyka. Jeżeli zgłoszono</p>

		<p>zgłoszonych kandydatów. Za wybranego uznaje się tego kandydata, który uzyskał największe poparcie wierzycieli liczone w odniesieniu do sumy wierzytelności, z uwzględnieniem art. 200d.</p>	<p>kilka kandydatur, to kolejność głosowania ustala sędzia-komisarz. Przy czym jest to czynność techniczna na którą nie przysługuje zażalenie.</p> <p>Jeżeli zgłoszono kilka kandydatur na funkcje syndyka, to głosowane muszą być wszystkie kandydatury. Przyjęcie jednej z kandydatur nie wyklucza bowiem głosowania pozostałych. Ze wszystkich kandydatur, które spełnią wymagania określone w 200d Prawa upadłościowego za wybranego kandydata na funkcje syndyka uważa się tego, którego poparli wierzyciele dysponujący ogółem największą kwotą wierzytelności. W konsekwencji poddanie pod głosowanie wszystkich kandydatur skutkuje tym, że przyjęta przez sędziego-komisarza kolejność głosowania nie ma większego znaczenia dla wyników głosowania.</p>
38.		<p>Art. 200d. 1. Uchwała wierzycieli o zmianie osoby syndyka zapada, jeżeli wypowie się za nią większość głosujących wierzycieli, którzy oddali ważny głos, mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom z wyłączeniem wierzycieli, o których mowa w art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne oraz wierzycieli, którzy nabyli wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości, chyba że przejście wierzytelności nastąpiło wskutek spłacenia przez wierzyciela długu, za który odpowiadał osobiście albo określonymi przedmiotami majątkowymi, ze stosunku prawnego powstałego przed ogłoszeniem upadłości.</p>	<p>Zgodnie z projektowanym art. 200d ust. 1 Prawa upadłościowego do podjęcia uchwały w przedmiocie zmiany osoby syndyka konieczne jest łączne zachowanie dwóch większości – osobowej i kapitałowej. Przedmiotowe rozwiązanie zostało oparte o naczelną zasadę postępowania upadłościowego, czyli zasadę dominacji grupowego interesu wierzycieli, która sięga istoty upadłości. W konsekwencji, prawo upadłościowe co do zasady przyjmuje, że wobec grup wierzycieli reprezentujących różne grupy interesów najistotniejszy jest „zobiektywizowany interes większości wierzycieli”, któremu muszą być podporządkowane interesy poszczególnych wierzycieli.</p> <p>W odniesieniu do większości osobowej uchwała o zmianie osoby syndyka zapada, jeżeli wypowie się za nią większość głosujących wierzycieli, którzy oddali ważny głos.</p> <p>Jeżeli chodzi o większość kapitałową, to ta uzależniona jest od osiągnięcia określonej większości sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom, a więc wierzycielom biorącym aktywny udział w głosowaniu. Tak więc, przy obliczaniu tej większości nie ma znaczenia wartość wierzytelności wierzycieli ujętych np. na zatwierdzonej liście wierzytelności.</p>
39.		<p>Art. 200e. 1. W terminie tygodnia od dnia zgromadzenia wierzycieli na którym głosowano nad uchwałą o zmianie syndyka, uczestnik postępowania oraz syndyk mogą wnieść zarzuty przeciwko uchwale wierzycieli. Zarzuty wniesione po upływie terminu lub nieodpowiadające wymaganiom formalnym pisma procesowego pozostawia się bez rozpoznania. Przepisu art. 130 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.</p> <p>2. Sędzia-komisarz rozpoznaje zarzuty w terminie tygodnia od dnia przedłożenia mu zarzutów.</p>	<p>W przepisie art. 200e Prawa upadłościowego uregulowano instytucje zarzutów przeciwko uchwale wierzycieli. Przepis ten stanowi przejaw wyposażenia uczestników postępowania w znamienne w skutkach uprawnienie kontrolne. Legitymacja do złożenia zarzutów przysługuje każdemu uczestnikowi postępowania oraz syndykowi. Zarzuty wniesione po upływie terminu lub nieodpowiadające wymaganiom formalnym pisma procesowego pozostawia się bez rozpoznania. Przy czym art. 130 § 1 k.p.c. nie stosuje się.</p>

		3. Sędzia-komisarz w wyniku rozpoznania zarzutów lub z urzędu w terminie dwóch tygodni od dnia przekazania mu uchwały wierzycieli może uchylić tę uchwałę, jeżeli jest ona sprzeczna z prawem lub narusza interes wierzycieli. Na postanowienie sędziego-komisarza przysługuje zażalenie.	Zgodnie z art. 200e ust. 2 Prawa upadłościowego sędzia-komisarz rozpoznaje zarzuty w terminie tygodnia od dnia przedłożenia mu zarzutów. Przepis ten jest przejawem zasady szybkości postępowania upadłościowego. Sędzia-komisarz w wyniku rozpoznania zarzutów lub z urzędu w terminie dwóch tygodni od dnia przekazania mu uchwały wierzycieli może uchylić tę uchwałę, jeżeli jest ona sprzeczna z prawem lub narusza interes wierzycieli. Przy czym sędzia-komisarz nie może zmienić treści uchwały wierzycieli. Może tylko uchylić wadliwą uchwałę.
40.		Art. 200f. 1. Na podstawie uchwały wierzycieli o zmianie osoby syndyka sąd zmienia syndyka i powołuje do pełnienia tej funkcji osobę spełniającą wymogi, o których mowa w art. 157 ust. 1 lub 2, wskazaną w uchwale zgromadzenia wierzycieli. Przepisu art. 157 ¹ ust. 1-3 nie stosuje się. 2. Sąd wydaje postanowienie nie wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od dnia przekazania uchwały sędziemu-komisarzowi. Sędzia-komisarz może wstrzymać wykonanie uchwały wierzycieli do czasu uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie rozpoznania zarzutów lub postanowienia o uchyleniu uchwały wierzycieli.	W sytuacji podjęcia przez wierzycieli uchwały w przedmiocie zmiany syndyka sąd zobowiązany jest odwołać syndyka i powołać do pełnienia tej funkcji inną wskazaną przez wierzycieli osobę. Przy czym w tej sytuacji nie mają zastosowania reguły określone w art. 157 ¹ ust. 1-3 Prawa upadłościowego. Brak stosowności tych reguł jest uzasadniony wykluczeniem potencjalnego konfliktu, pomiędzy wolą wierzycieli wyrażoną w uchwale, a ogólnym reżimem prawnym dotyczącym wyznaczania osoby do pełnienia funkcji syndyka. Przepis art. 200f ust. 1 Prawa upadłościowego stanowi <i>lex specialis</i> w stosunku do przepisu art. 170 ust. 3 Prawa upadłościowego
41.		Art. 200g. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania uchwały o zmianie syndyka, stosuje się odpowiednio przepisy Oddziału 2.”.	W przepisie tym wyjaśnia się, że w zakresie nieuregulowanym do zgromadzenia wierzycieli głosującego nad uchwałą o zmianie syndyka, stosuje się odpowiednio przepisy o zgromadzeniu wierzycieli.
42.	Art. 3 pkt 13 projektu	w art. 207a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na skutek uchwały rady wierzycieli podjętej w pełnym składzie, za którą głosowało co najmniej czterech członków, albo na skutek uchwały rady wierzycieli podjętej zgodnie z wnioskiem upadłego sąd zmienia syndyka i powołuje do pełnienia tej funkcji osobę spełniającą wymogi, o których mowa w art. 157 ust. 1 lub 2, wskazaną przez radę wierzycieli, chyba że byłoby to niezgodne z prawem, rażąco naruszałoby interes wierzycieli lub zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wskazana osoba nie będzie należycie pełniła obowiązków. Na postanowienie sądu odmawiające powołania osoby wskazanej przez radę zażalenie przysługuje wyłącznie członkom rady wierzycieli oraz upadłemu. W przypadku powołania na funkcję syndyka na podstawie art. 200c albo art. 200f. zmiana syndyka wymaga zgody zgromadzenia wierzycieli”;	Przepis art. 207a ust. 1 Prawa upadłościowego przyznaje radzie wierzycieli daleko idącą kompetencję do podjęcia uchwały w przedmiocie zmiany syndyka. Rada wierzycieli jest fakultatywnym organem reprezentujących wierzycieli w postępowaniu upadłościowym, co oznacza, że nie ma bezwzględnego obowiązku jej powołania. Rada wierzycieli maksymalnie składa się z pięciu członków oraz dwóch zastępców powoływanych spośród wierzycieli dłużnika będących uczestnikami postępowania (art. 202 ust. 1 Prawa upadłościowego in principio). Z uwagi na to, że do podjęcia uchwały wierzycieli w trybie art. 200a – 200g Prawa upadłościowego wymagana jest większość osobowo-kapitałowa, czyli przedmiotowa uchwała ma większą moc legitymizacji wierzycieli, niż uchwała rady wierzycieli, to zasadnym jest wprowadzenie ograniczenia stosowania uchwały rady wierzycieli w trybie art. 207a ust. 1 Prawa upadłościowego w stosunku do syndyka wyznaczonego w oparciu o uchwałę wierzycieli. Dla wywołania wiążącego skutku, uchwała rady wierzycieli będzie musiała znaleźć poparcie zgromadzenia

			wierzycieli.
43.	Art. 3 pkt 14 projektu	<p>w art. 216a:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W sprawach uregulowanych w ustawie, w tym w sprawach ze skargi kasacyjnej oraz w sprawach rozpoznawanych przed sądem upadłościowym lub sądem właściwym do ogłoszenia upadłości według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego pisma procesowe oraz dokumenty, z wyłączeniem pism i dokumentów, o których mowa w art. 216ab, wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe z wykorzystaniem udostępnianych w tym systemie formularzy.”;</p> <p>b) ust. 1e otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1e. W przypadku, o którym mowa w ust. 1c pkt 2, oryginał dokumentu albo jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego składa się do właściwego organu postępowania bez wezwania w terminie 3 dni od dnia wniesienia pisma. Przepis art. 130 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio do oryginału dokumentu złożonego po terminie.”.</p>	<p>Celem przedmiotowej zmiany jest globalne objęcie dyspozycją art. 216a ust. 1 Prawa upadłościowego wszystkich postępowań, które mogą być pochodną postępowania upadłościowego. Rozwiązanie to pozwoli na pełną elektronizację postępowań upadłościowych, niezależnie od tego, czy mamy do czynienia m.in. z postępowaniem w przedmiocie stwierdzenia wykonania, zmiany, uchylecia odpowiednio planu spłaty lub układu, jak również skargi kasacyjnej, postępowania o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i/lub zwolnienia z kosztów sądowych prowadzonych przed złożeniem głównego wniosku.</p> <p>Z kolei zmiana dokonywana w ust. 1e przepisu ma na celu doprecyzowanie, że oryginał dokumentów składa się do właściwego organu postępowania. Obecnie oryginały dokumentów są składane w sądzie upadłościowym nie zależnie od tego, czy dany etap postępowania upadłościowego jest prowadzony przez sąd czy też przez doradcę restrukturyzacyjnego. Innymi słowy przedmiotowa zmiana ma na celu optymalizację postępowania upadłościowego.</p>
44.	Art. 3 pkt 15 projektu	<p>w art. 216aa:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Jeżeli pisma procesowe oraz dokumenty są wnoszone przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, doradcę restrukturyzacyjnego albo Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przepisu art. 216aa ust. 1 nie stosuje się.”;</p> <p>b) uchyla się ust. 5;</p>	<p>Zmiana ma na celu wyeliminowanie pojawiających się w praktyce rozbieżności, czy profesjonalny pełnomocnik może w imieniu mocodawcy, który jest tzw. „wykluczony cyfrowo” złożyć pismo procesowe i dokumenty z pominięciem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe. Konsekwencją złożenia dokumentacji papierowej jest to, że treść tych dokumentów musi zostać wprowadzona do systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe przez pracowników organów postępowania. W związku z tym przedmiotowa zmiana przyczyni się do zwiększenia sprawności postępowania upadłościowego poprzez zmniejszenie dokumentacji papierowej.</p> <p>Uchylenie przepisu ust. 5 jest podyktowane wyłączeniem stosowania w postępowaniu upadłościowym przepisu art. 130 § 6 k.p.c. W związku z tym derogacja przepisu z art. 216aa ust. 5 jest oparta na tym samym założeniu, co zmiany projektowane w art. 35, art. 229, art. 241, art. 257 ust. 2 oraz art. 376 ust. 1 ustawy.</p>
45.	Art. 3 pkt 16 projektu	<p>w art. 222 ust. 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a. Zażalenia na postanowienia sądu upadłościowego rozpoznaje sąd upadłościowy w innym składzie z wyjątkiem zażeń na postanowienia,</p>	<p>Zmiana w art. 222 ust. 1a Prawa upadłościowego sprowadza się do tego, że zażalenie na wybranie syndyka w oparciu o art. 1571 ust. 3 Prawa upadłościowego rozpoznaje sąd drugiej instancji.</p>

		o których mowa w art. 157 ¹ ust. 5, art. 163 ust. 4, art. 166 ust. 6, art. 172 ust. 1, art. 362 ust. 1, art. 365 ust. 3, art. 366 ust. 3, art. 368, art. 370a ust. 10, art. 370d ust. 1-2, art. 370e ust. 1, art. 370f ust. 3, art. 371 ust. 3, art. 491 ¹ ust. 2, art. 491 ⁵ ust. 2, art. 491 ^{12a} ust. 8, art. 491 ¹⁴ ust. 7, art. 491 ¹⁹ ust. 1-3, art. 491 ²⁰ ust. 1, art. 491 ²¹ ust. 1 i art. 491 ²² ust. 1 i 2, które rozpoznaje sąd drugiej instancji.”	
46.	Art. 3 pkt 17 projektu	w art. 229 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W sprawach nieuregulowanych ustawą do postępowania upadłościowego stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem art. 89 § 1 ¹ , art. 130 § 6, art. 130 ^{1a} , art. 130 ² , art. 139 ¹ , art. 205 ¹ , art. 205 ² , art. 205 ⁴⁻²⁰⁵ ¹² i art. 219 oraz przepisów o zawieszeniu postępowania, o wznowieniu postępowania i o postępowaniu w sprawach gospodarczych, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;	Uzasadnienie projektowanej zmiany zawarto w komentarzu do art. 3 pkt 1 projektu.
47.	Art. 3 pkt 18 projektu	w art. 241 otrzymuje brzmienie: „Art. 241. Jeżeli zgłoszenie wierzytelności nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego lub wymaganiom określonym w art. 239 i art. 240 lub wierzyciel w terminie wyznaczonym przez syndyka nie wpłacił zryczałtowanych kosztów, o których mowa w art. 235 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 130 Kodeksu postępowania cywilnego z wyjątkiem § 6.”	Uzasadnienie projektowanej zmiany zawarto w komentarzu do art. 3 pkt 1 projektu.
48.	Art. 3 pkt 19 projektu	w art. 257 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli sprzeciw nie odpowiada wymaganiom wskazanym w ust. 1 lub nie uiszczono należnej opłaty, przepis art. 130 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem art. 130 § 6. Sędzia-komisarz odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny, jak również sprzeciw, którego braków strona nie uzupełniła, lub sprzeciw, od którego strona nie wniosła należnej opłaty w wyznaczonym terminie.”;	Uzasadnienie projektowanej zmiany zawarto w komentarzu do art. 3 pkt 1 projektu.
49.	Art. 3 pkt 20 projektu	w art. 262 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do orzeczeń, dotyczących kosztów postępowania sądowego, administracyjnego lub sądownoadministracyjnego podjętego przeciwko syndykowi na podstawie art. 145 ust. 1.”	Projektowana zmiana jest związana ze zmianą dokonywaną w art. 145 Prawa upadłościowego i ma na celu usunięcie wątpliwości, co do tego, czy orzeczenia co do kosztów sądowych postępowania podjętego przeciwko syndykowi na podstawie art. 145 ust. 1, mogą stanowić podstawę do sprostowania listy wierzytelności.

50.	Art. 3 pkt 21 projektu	<p>w art. 376 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 373 i art. 374, wszczyna się wyłącznie na wniosek wierzyciela, tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka, prokuratora, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Komisji Nadzoru Finansowego. Wygaśnięcie w toku postępowania funkcji tymczasowego nadzorcy, zarządcy przymusowego lub syndyka oraz zaspokojenie wierzytelności wierzyciela będącego wnioskodawcą nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania wszczętego na jego wniosek. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym z wyjątkiem art. 89 § 1¹, art. 130 § 6, art. 130¹, art. 130², art. 219 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego. Przepisy art. 12a, art. 29-30, art. 34, art. 216a-216ab, art. 219 ust. 1a-lc, art. 220 ust. 2-6, art. 221 i art. 228 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 220 ust. 7 stosuje się odpowiednio.”</p>	Uzasadnienie projektowanej zmiany zawarto w komentarzu do art. 3 pkt 1 projektu.
51.	Art. 3 pkt 22 projektu	<p>w art. 491² ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym tytule przepisy o postępowaniu upadłościowym stosuje się odpowiednio, z tym że przepisów art. 21, art. 25, art. 145, art. 151-155, art. 163, art. 164, art. 168, art. 176 ust. 2, art. 200a-200g, art. 244, art. 245, art. 253-264, art. 307 ust. 1, art. 337-339, art. 343 ust. 1a, art. 346 ust. 2 i art. 347-356 oraz art. 358-366 nie stosuje się. Przepisy art. 13, art. 22a, art. 32 ust. 5, art. 36-40 i art. 43 stosuje się odpowiednio jedynie wówczas, gdy wniosek o ogłoszenie upadłości złożył wyłącznie wierzyciel. Przepis art. 361 stosuje się odpowiednio jedynie wówczas, gdy upadłość została ogłoszona wyłącznie na skutek uwzględnienia wniosku wierzyciela.”</p>	<p>Główna zmiana w art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego polega na wykluczeniu stosowania w postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej nowej instytucji prawa upadłościowego tj. uchwały zgromadzenia wierzycieli w przedmiocie zmiany syndyka. Za przedmiotowym rozwiązaniem przemawia to, że postępowanie upadłościowe wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej jest skupione na oddłużeniu dłużnika, a nie na jak najwyższym stopniu zaspokojenia roszczeń jego wierzycieli.</p> <p>Ponadto zmiana art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego obejmuje wyłączenie stosowania art. 168 Prawa upadłościowego w postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Przepis art. 168 Prawa upadłościowego reguluje sprawozdania syndyka i jego zastępcy. Dotychczasowe brzmienie art. 491² ust. 1 Prawa upadłościowego reguluje niestosowanie tylko art. 168 ust. 1-3 i 5 Prawa upadłościowego. W oparciu o wnioskowanie <i>a contrario</i> w praktyce pojawiła się wątpliwość, czy w postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej zastępca syndyka musi składać sprawozdania oraz czy syndyk, zastępca syndyka musi składać sprawozdanie ostateczne, skoro nie musi składać sprawozdań. Przedmiotowa zmiana przesądza, że zastępca syndyka, syndyk nie ma takiego obowiązku. Mając jednak na uwadze konieczność podsumowania przez syndyka przeprowadzonych czynności przy zakończeniu postępowania</p>

			odpowiednią zmianę zaproponowano w art. 491 ¹⁴ ust. 3.
52.	Art. 3 pkt 23 projektu	<p>po art. 491^{11a} dodaje się art. 491^{11b} w brzmieniu:</p> <p>„Art. 491^{11b}. 1. Syndyk przechowuje środki pieniężne wchodzące w skład masy upadłości na:</p> <p>1) rachunku upadłego do którego uzyskał dostęp w związku z pełnieniem funkcji syndyka upadłego albo</p> <p>2) na należącym do syndyka, wyodrębnionym rachunku bankowym.</p> <p>2. Na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być przechowywane wyłącznie środki wchodzące w skład masy upadłości.</p> <p>3. Rachunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest prowadzony w sposób umożliwiający w każdym czasie identyfikację masy upadłości, w skład której wchodzi przechowywane na nim środki pieniężne.</p> <p>4. Rachunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie podlega zajęciu. Syndyk informuje bank o przeznaczeniu rachunku, z podaniem sygnatury postępowania upadłościowego, z którego środki pieniężne będą przechowywane na rachunku bankowym, najpóźniej w dniu dokonania pierwszej wpłaty.</p> <p>5. W razie ogłoszenia upadłości osoby pełniącej funkcję syndyka, środki pieniężne znajdujące się na rachunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie wchodzi do masy upadłości osoby pełniącej funkcję syndyka.</p> <p>6. W przypadku śmierci osoby pełniącej funkcję syndyka, kwoty zgromadzone na rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie wchodzi do spadku po osobie pełniącej funkcję syndyka.</p> <p>7. W przypadku zmiany osoby syndyka, środki o których mowa w ust. 1, podlegają przekazaniu nowemu syndykowi.</p> <p>8. Przepisy ust. 4 - 7 stosuje się odpowiednio w przypadku wyznaczenia syndyka będącego spółką handlową.”;</p>	<p>Zmiana zaproponowana w art. 491^{11b} ma na celu zwiększenie transparentności i bezpieczeństwa środków finansów powierzanych doradcom restrukturyzacyjnym w ramach postępowań upadłościowych osób nieprowadzących działalności gospodarczej. W przypadku tego typu postępowań w praktyce pojawia się problem obsługi wpływów i wydatków masy upadłościowej w sytuacji nieposiadania przez upadłego rachunku bankowego. W takich przypadkach konieczne staje się posługiwanie się przez syndyka swoim własnym rachunkiem, co może wiązać się z trudnościami z ustaleniem wpływów i wydatków w poszczególnych postępowaniach upadłościowych prowadzonych przez tego samego syndyka, trudnościami z nadzorem nad czynnościami wykonywanymi przez syndyka, komplikacjami w przypadku zaistnienia nietypowych przypadków, jak prowadzenie egzekucji z rachunku doradcy restrukturyzacyjnego na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko doradcy restrukturyzacyjnemu poza zakresem wykonywanego zawodu doradcy lub śmiercią doradcy w czasie pełnienia funkcji syndyka. We wszystkich tych przypadkach pojawia się ryzyko utraty co najmniej części środków pieniężnych powierzonych doradcy restrukturyzacyjnemu, kosztem interesów wierzycieli i samego upadłego. Proponowana regulacja ma na celu oddzielenie środków pieniężnych poszczególnych mas upadłościowych gromadzonych na rachunku doradcy restrukturyzacyjnego od jego prywatnych środków i zapewnienie tym pierwszej ochrony przed ryzykiem ich utraty z przyczyn niezwiązanych z prowadzonymi przez danego doradcę restrukturyzacyjnego postępowaniami.</p>
53.	Art. 3 pkt 24 projektu	<p>w art. 491¹⁴ ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Do projektu planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informacji, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491¹⁶ ust. 1 lub 2a, syndyk załącza sprawozdanie z przeprowadzonych czynności, raport z wpływów i wydatków w okresie postępowania upadłościowego oraz raport ze zmian w stanie i składzie masy upadłości w okresie postępowania upadłościowego ze wskazaniem łącznej kwoty uzyskanej z likwidacji masy upadłości.”.</p>	<p>Zmiana przepisu art. 491¹⁴ ust. 3 ma na celu ograniczenie warunków formalnych projektu planu spłaty. Uzasadnieniem proponowanego rozwiązania jest to, że w związku z prowadzonymi aktami postępowania w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, sąd ma dostęp do akt postępowania prowadzonego przez doradcę restrukturyzacyjnego, w tym do informacji objętych dyspozycją art. 491¹⁴ ust. 3. W konsekwencji wymóg dołączania przez doradcę dokumentów, które znajdują się w elektronicznych aktach postępowania jest niecelowy.</p>
		Art. 5. W ustawie z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1007) wprowadza się następujące zmiany:	
54.	Art. 5 pkt 1	w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:	Projekt ustawy uzupełnia treść art. 7 ustawy z dnia 15 czerwca 2007

projektu	<p>„3. W przypadku pozostawienia wniosku o dopuszczenie do egzaminu bez biegu (bez rozpoznania), wydania decyzji odmawiającej dopuszczenia do udziału w egzaminie albo złożenia przez osobę, która wystąpiła o dopuszczenie do egzaminu, nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie, dwie trzecie uiszczonej opłaty egzaminacyjnej podlega zwrotowi, na pisemny wniosek tej osoby złożony do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 30 dni od dnia złożenia tego wniosku.”</p>	<p>r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1007, dalej u. o l.d.r.) o regulację dotyczącą zwrotu opłaty egzaminacyjnej uiszczanej przez wnoszącego o dopuszczenie do egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego.</p> <p>Potrzeba uzupełnienia tego przepisu wynika z tego, że część osób, które złożyły wniosek o dopuszczenie do egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego w ostatniej chwili odstępuje od udziału w tym egzaminie, co wywołuje komplikacje w zakresie jego organizacji. Ponadto Ministerstwo Sprawiedliwości ponosi już wtedy wydatki finansowe w związku z tymi wnioskami (np. koszty korespondencji, zakładania akt, wydrukowania materiałów egzaminacyjnych, wynajęcia sali egzaminacyjnej adekwatnej do liczby zgłoszeń). Wydatki finansowe wiążą się również z czynnościami związanymi z pozostawieniem wniosku o dopuszczenie do egzaminu bez biegu (bez rozpoznania), wydaniem decyzji odmawiającej dopuszczenia do udziału w egzaminie oraz złożeniem pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie (z czym wiążą się koszty korespondencji oraz nakład pracy dotyczący badania wniosku i oświadczenia o rezygnacji). Ponieważ poniesione przez Ministerstwo Sprawiedliwości wydatki stają się bezcelowe w następstwie działań wnioskodawców, w ocenie projektodawcy zachodzi potrzeba wprowadzenia przepisu, który będzie motywował do zgłaszania wniosków o dopuszczenie do egzaminu przez osoby zdecydowane, by faktycznie do niego przystąpić, a także do składania ewentualnych oświadczeń o rezygnacji z udziału w egzaminie w terminie 14 dni przed jego przeprowadzeniem.</p> <p>Projekt ustawy przewiduje uzupełnienie art. 7 u.l.d.r. poprzez dodanie w tym przepisie ustępu trzeciego. Przepis ten będzie przewidywał, że w przypadku pozostawienia wniosku o dopuszczenie do egzaminu bez biegu (bez rozpoznania), wydania decyzji odmawiającej dopuszczenia do udziału w egzaminie albo złożenia przez osobę ubiegającą się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie, dwie trzecie uiszczonej opłaty egzaminacyjnej podlega zwrotowi, na pisemny wniosek tej osoby złożony do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 30 dni od dnia złożenia tego wniosku. Należy w kontekście proponowanej regulacji pamiętać, że stosownie do § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17</p>
----------	--	--

			<p>grudnia 2015 r. w sprawie egzaminu dla osób ubiegających się o licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz opłaty egzaminacyjnej (Dz. U. poz. 2188) nieobecność zdającego podczas egzaminu oraz stawienie się na egzamin po jego rozpoczęciu, bez względu na przyczynę, uważa się za odstąpienie od udziału w egzaminie. Wejście w życie projektowanych przepisów nie powinno spowodować skutków finansowych dla budżetu państwa w części 15 Sądy powszechne oraz części 37 Sprawiedliwość.</p> <p>Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że analogiczne rozwiązania funkcjonują już obecnie w polskim porządku prawnym. Przewidują je mianowicie takie przepisy jak art. 33⁴ ust. 1a i art. 33⁶ ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) oraz art. 75d ust. 1a oraz art. 78d ust. 1a ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1184, z późn. zm.), art. 71e § 1a i art. 74b § 1a ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1799) oraz art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1168, z późn. zm.). Projektowana zmiana ujednolica zatem zasady zwrotu opłat egzaminacyjnych w ramach całego systemu prawa polskiego.</p>
55.	Art. 5 pkt 2 projektu	<p>w art. 17:</p> <p>a) w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) informacje, czy osoba wpisana na listę wskazała listę sądów, o których mowa w art. 17c wraz ze wskazaniem nazwy sądów.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest obowiązana zgłaszać zmiany danych objętych wpisem na listę osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, w terminie 30 dni od daty ich powstania, z uwzględnieniem ust. 3c i 3d.”,</p> <p>c) po ust. 3c dodaje się ust. 3d w brzmieniu: „3d. Osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego jest obowiązana niezwłocznie zgłosić zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 8.”,</p> <p>d) po ust. 5 dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu: „6. Osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w oświadczeniu wskazuje nie więcej niż trzy sądy upadłościowe w których będzie pełnić funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio lub wskazuje nie więcej niż trzy sądy restrukturyzacyjne w których będzie pełnić funkcję nadzorcy, zarządcy albo organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym albo</p>	<p>Zmiany w art. 17 są konsekwencją wprowadzenia instytucji sądowej listy doradców restrukturyzacyjnych. W związku z tym wpis na listę osób posiadających <i>licencję doradcy restrukturyzacyjnego</i> będzie również obejmował informację, czy osoba wpisana na listę wskazała listę sądów, w których chce pełnić funkcję pozasądowych organów postępowania wraz ze wskazaniem nazwy sądów (art. 17 ust. 2 pkt 8 u.l.d.r.).</p> <p>Przy czym z uwagi na poprawność funkcjonowania systemu wyboru syndyka, czy też powołania nadzorcy sądowego, zarządcy istotne jest, aby przedmiotowe zmiany były zgłaszane niezwłocznie (art. 17 ust. 3 i 3d u.l.d.r.).</p> <p>Na mocy art. 17 ust. 6 u.l.d.r. osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, która ma wolę pełnienia funkcji organów pozasądowych w postępowaniu upadłościowym lub restrukturyzacyjnym musi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe złożyć oświadczenie, w którym w szczególności wskazuje sądy upadłościowe w których chciałaby pełnić funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio lub wskazuje sądy restrukturyzacyjne, w których chciałaby pełnić funkcję nadzorcy sądowego, zarządcy albo organu, do którego przepisy o</p>

		<p>zarządcy stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Spółka handlowa, której wspólnicy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję doradcy restrukturyzacyjnego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w oświadczeniu wskazuje nie więcej niż trzy sądy upadłościowe, w których będzie pełnić funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio lub wskazuje nie więcej niż trzy sądy restrukturyzacyjne, w których będzie pełnić funkcję nadzorcy, zarządcy albo organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio.</p> <p>8. Osoba fizyczna posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego może pozostawać wspólnikiem spółki handlowej, której wspólnicy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkiem zarządu reprezentującym spółkę w nie więcej niż jednej spółce pełniącej funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio.”;</p>	<p>nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio (maksymalnie 3 sądu upadłościowe lub restrukturyzacyjne).</p> <p>Przewiduje się, że spółki handlowe, których wspólnicy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkowie zarządu reprezentujący spółkę posiadają licencję doradcy restrukturyzacyjnego będą wskazywały w oświadczeniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe nie więcej niż trzy sądy upadłościowe, w których będą pełnić funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio lub nie więcej niż trzy sądy restrukturyzacyjne, w których będzie pełnić funkcję nadzorcy, zarządcy albo organu, do którego przepisy o nadzorcy sądowym albo zarządcy stosuje się odpowiednio (projektowany art. 17 ust. 7 u.l.d.r.).</p> <p>Osoba fizyczna posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego będzie mogła pozostawać wspólnikiem spółki handlowej, której wspólnicy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem albo członkiem zarządu reprezentującym spółkę w nie więcej niż jednej spółce pełniącej funkcję tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka albo organu, do którego przepisy o syndyku stosuje się odpowiednio (projektowany art. 17 ust. 7 u.l.d.r.8.).</p>
56.	Art. 5 pkt 3 projektu	<p>po art. 17b dodaje się art. 17c w brzmieniu:</p> <p>„Art. 17c. 1. Na podstawie informacji, o których mowa w art. 17 ust. 6 i 7 w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe przy każdym sądzie upadłościowym i sądzie restrukturyzacyjnym tworzy się sądowe listy doradców restrukturyzacyjnych.</p> <p>2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia i aktualizacji sądowych list doradców restrukturyzacyjnych oraz zakres informacji wskazywanych przez osobę posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego oraz spółkę handlową o której mowa w art. 17 ust. 7 w oświadczeniu, o którym mowa w art. 17 ust. 6 i 7.”.</p>	<p>Przepis ten stanowi podstawę normatywną do tworzenia przy każdym sądzie upadłościowym i sądzie restrukturyzacyjnym sądowych list doradców restrukturyzacyjnych, w oparciu o które będą wyznaczani syndycy, czy też powoływani nadzorcy sądowi albo zarządcy. Listy będą tworzone w oparciu o oświadczenia osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego, w sposób automatyczny w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe. Przy czym z uwagi na to, że proces tworzenia i aktualizacji sądowych list doradców restrukturyzacyjnych będzie obejmował czynności o charakterze technicznym Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia i aktualizacji sądowych list doradców restrukturyzacyjnych oraz zakres informacji wskazywanych przez osobę posiadającą licencję.</p>